

Räddningsöverdirektör
Pentti Partanen
Inrikesministeriet

Nödcentralverksamheten i Nyland och Östra Nyland

Svenska Finlands folkting har tagit del av regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om nödcentraler (RP 193/2002 rd). Folktingets arbetsutskott har dessutom hört Nödcentralverkets direktör Jyrki Landstedt gällande nödcentralverksamheten och räddningsväsendet den 2 december 2002. Inrikesministeriet har tillsatt en arbetsgrupp som bereder frågan om nödcentralerna vidare, och med hänvisning till detta riktar Folktinget följande skrivelse till ministeriet.

Lagförslaget syftar till att också kommunerna i huvudstadsregionen skall hänföras till statens nödcentralssystem. I förslaget anges att Nödcentralverket på uppdrag av inrikesministeriet har granskat olika alternativ i fråga om hur verksamheten i Nyland och Östra Nyland skall organiseras. Nödcentralverket föredrar två kretsar, så att Helsingfors bildar en nödcentralskrets och de övriga kommunerna i Nyland och Östra Nyland bildar den andra. Enligt inrikesministeriets beslut av den 20 juni 2000 skall placeringskommunen för nödcentralerna i den andra kretsen vara Kervo. Det nya lagförslaget innebär dock att ministeriet på nytt kommer att granska indelningen i nödcentralskretsar och placeringsorten för nödcentralerna.

Folktinget konstaterar att nödcentralerna har ett lagstadgat ansvar att fungera både på finska och svenska. Detta ansvar breddas ytterligare i och med att räddnings- och polisväsendet likväl som social- och hälsovårdsväsendet koncentrerar sin nödcentralverksamhet till gemensamma nödcentraler. Österbottens nödcentral i Vasa har redan i november 2002 inlett sin verksamhet, och Egentliga Finlands nödcentral kommer att inrättas i Åbo år 2004.

I regeringens proposition med förslag till ny grundlag (RP 1/1998 rd) betonas det viktiga i att förvaltningen organiseras med beaktande av de grundläggande språkliga rättigheterna. Riksdagens förvaltningsutskott är inne på samma linje i sitt betänkande gällande förslaget till lag om nödcentraler (19/2002 rd). Utskottet understryker här att det finns särskild orsak att påminna om att den svenskspråkiga befolkningens rätt till tjänster på modersmålet tryggas inom ramen för de nya nödcentralskretsarna. Med hänvisning till detta ser Folktinget det som synnerligen problematiskt ifall inrikesministeriet på nytt föreslår att en av nödcentralerna placeras i Kervo. Detta skulle i praktiken leda till kännbara svårigheter när det gäller möjligheterna att rekrytera personal som kan svenska.

FOLKTINGET

SVENSKA FINLANDS FOLKTING SUOMENRUOTSALAISET KANSANKÄRÄJÄT THE SWEDISH ASSEMBLY OF FINLAND

Unionsgatan 45 H 110 Unioninkatu
Helsingfors 00170 Helsinki
Tfn 09-68 44 250
Fax 09-68 44 2550
folktinget@folktinget.fi
www.folktinget.fi

Folktinget önskar ännu särskilt lyfta fram följande:

- Jourhavandes språkkunskaper. Endast formella kunskaper i svenska räcker inte till för att jourhavande skall kunna klara av alla nödsamtal på svenska, vilket också kan innebära dialekter. Personalen måste kunna ge råd åt nödställda personer, och hjälpen får inte fördröjas vid t.ex. akutvård eller brandkårsutryckningar på grund av brister i jourhavandes språkkunskaper. Nödcentralernas beredskap att betjäna på svenska måste finnas också när det gäller finskspråkiga områden i och med den ökade rörligheten i landet.
- Lokalkännedom. Personalens lokalkännedom blir lätt lidande ifall nödcentralskretsen är mycket vidsträckt. Jourhavande vid en nödcentral som skulle betjäna både Nyland och Östra Nyland kan inte förväntas ha full överblick över holmar och skär samt vägar som kan ha intill förväxling lika namn. Ett beklagligt exempel på vad som kan hända finns från Österbottens nödcentral; en patient avled i december 2002 på grund av att ambulansen fick felaktig information om i vilken stad den nödställde fanns.
- De nödställdas språk. Det finns ännu i dag många svenskspråkiga personer som inte klarar sig på finska. Inte heller behjälpliga kunskaper i finska är en garanti för att personer som befinner sig i en nödsituation kan fungera på annat än sitt eget modersmål. Det måste finnas fullständiga garantier för att samtliga hjälpsökande i alla enskilda fall kan kommunicera med nödcentralen och får hjälp också på svenska.

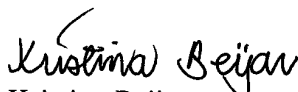
Svenska Finlands folkting yrkar med hänvisning till detta på att placeringsorten för nödcentralerna är tvåspråkiga. Därtill förutsätter Folktinget att nödcentralverksamheten i Nylands och Östra Nylands område ordnas utifrån tre nödcentralskretsar. Detta innebär att Helsingfors bildar en krets och att en krets bildas för västra och en för östra delen av Nyland. Folktinget förutsätter vidare, att inrikesministeriet håller Folktinget fortlöpande informerat om vilka åtgärder denna skrivelse föranleder. Vi emotser svar inom februari månad innevarande år.

Helsingfors den 27 januari 2003

SVENSKA FINLANDS FOLKTING

Henrik Lax
folktingsordförande

Kristina Beijar
språkskyddssekreterare